

מסורת הש"ס

(א) לקמן כב. פ. ב. (ב) חולין
ב. [חוס' שס פ"ב ע"ש
היטב].

תורה אור השלם

ו. טוב אשר לא תדור
משנתדור ולא תשלם:
קהלת ה' ד'

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה בשתי' נזיר
וכו' אי לאו דאמר כנגדי
רשעים. כ"כ תוס' ריש נזיר
ד"ה האומר הריני:

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

מִתְנִי' נַדְרֵי רָשָׁעִים. כְּגוֹן שֶׁהָיָה כֹכֵר מוֹנֵם לִפְנֵיו וְאָמַר בְּנִדְרֵי
רָשָׁעִים מִשְׁמַע דְּלוֹחוֹ כֹכֵר יֵהָ עֲלֵיו נַדְרֵי רָשָׁעִים וְכִין דְּאָמַר
הִזְכִּיר נֶדֶר בְּנִזְר וְבִקְרָבָן וּבִשְׂבוּעָה וְאֵס אֶכְלוּ מִחֵיב מִצֻּרֹת וְקִרְבָּן
וּשְׂבוּעָה לְחֵיב נְמוּ קִרְבָּן שְׂבוּעָה דְּדִרְבָּן שֶׁל רָשָׁעִים הוּא שְׂטוּדְרִים

בגזירות ובקרבן וגשענין והאי כ
אמר כדרי רשעים היו כמאן דאמר
הרינו נזיר אם אוכל ונאמנו והרי עלי
הקרבן בשבועה שאני אוכל: **אבל** אמר
כדרי כשרים ולא אמר כלום. **אמר**
דרכן של כשרים שזוירים דחמפרש
ובל שכן דלין נשענין וזהכי לא אמר
כלום ולא מיתסר בהאי ככר: **אבל**
אמר כדרי נזירוס. של כשרים ואכלו
מיתסר נזיר ובקרבן אבל לא בשבועה
דכשרים עבדי דמתנדבין בגזירות
ובקרבן דדרך נדבה אבל בשבועה
אין נשענין כלל משום הכי אינו מיתסר
משום שבועה: **גמ'** ודלמא מייב
קאמר כדרי רשעים לא נדרגא. כיון
דהאיהו לא מפרש מידי דלא אמר הרי
הוא עלי כדרי רשעים אלא בנסא
קאמר דלמא ה"ק כדרי רשעים לא
נדרגא ולא כלום הוא: **אמר** (טרכא
בבאבא. כגון שהיה ככר לפניו ואמר
כדרי רשעים הרינו עלי והימנו
משמעם דה"ק נזיר בגזירות דמאן
דנשענין ה"ק הרינו נזיר והא דלמך עלי
משמע דלמך הרי עלי חרבו ולימנו

ממשמע דאמער שבעה שלא אוכל הימנו דהואיל דאמער בתחלה כנדרו
דרשעים משמע דואי דהכי בעי למימר דדרקן של רשעים הוא
דלאבג ריחמיהו ונודקן כניור ונקרין ובטושה: ודלמא. הא דאמער
דהיינו בתענית משמע ולא כניירות: ודלמא. הא דאמער הימנו
אלא משמע שלא אוכל הימנו אלא שבעה שזולל ממנו וכי אכל מיניה
אלא מתיב משום שבעה: אי הכי. כיון דאמער פטור שלא אוכל מאי
דלא לא מתיב שבעה. דלא אמר פטור שבעה שלא אוכל אפי' דאמירין
ודלא שבעה קאמר: דשני ליה בין נדר לנדבה. דקמיני כנדרו כשרים
ודלא אמר כלום וכי אמר כנדבה של כשרי היא נדר ומשמע דנדר אסור
לכל נדבה מותרת: דמתיב טוב אשר לא דתור טוב מוטו. דהכי
דרביש ר' מאיר לקרא את אשר דתור שלם טוב אשר לא דתור משתדור
ולא תשלם (טוב אשר לא דתור ומשתדור ולא תשלם) וטוב שאני נודר
כל עיקר מזה שנודר ואני משלם ואפי' מזה שנודר ומשלם: ר' יהודה
דאומר טוב מוטו וטוב משלם. דמשמע ליה לר' יהודה דהאי שטור
שנודר לקרא ללקחיה הכי דריש ליה את אשר דתור שלם טוב אומר
שנודר ומשלם טוב מאשר לא דתור ומשתדור ולא תשלם והיינו דלא
דכר' יהודה ודלא כר' מאיר דאמער טוב שאני נודר כל עיקר דסבר
כיון כנדר בין כנדבה אסור ליה לאישר למידר ואילו ר"י דאמער שנודר
ומשלם טוב לא מפליג בין נדר לנדבה דאפילו כנדר שפיר דמי:

דלמא לאשמועין דאי אמר כנדר כשרים הריני חפילו צניזר עובר
הריני בלחוד והיה נזיר עובר לפניו הכי זה נזיר: **דלמא הימנו**
היו להו דים שאין מביחות ומכירה ליה לשמולל דלא היין ידים
טוב מוס ומוס שאינו נזיר לא עיקר. מנדר ומתס ומנדר ולא
טוב טוב אשר לא מנדר כלומר שהוא יותר טוב מנדר ומת
חשלים כלומר שמה חשכה ולא חשלים ולפיכך טוב אשר לא מנדר
קרבא דעוב מנולן (נזרן) ומשלים: ר' יסורא **אומר טוב מוס ומוס**
ממדה מביחות אבל טוב אשר לא מנדר ומתסדור ולא חשלים. ואי חימי
חלם כמחא את לא נאמקת לא הפסדת אתה שדכך שאני כן שאין

כל כנויי פרק ראשון נדרים

רצון פ.

במתני' כנדרי רשעים נדר כגזיר בקרבן ובשכופה. הך מתני' נמי מפירושא דידות היא. ומפרשין בנמ' דה"ק דאם אמר כנדרי רשעים הריני נזיר עובר לפניו הרי הוא נזיר וכן אם אמר כנדרי רשעים עלי חייב קרבן ומסמכא נמי דדוקא כשיתבה בהמה

מתני' (א) כנדרי רשעים נדר בניור ובקרן
ויבשבעה כנדרי כשרים לא אמר כלום
בבנדרותם נדר בניור ובקרן: **גמ'** ודלמא
הכי קאמר כנדרי רשעים לא נדרנא אמר
שמואל באומר כנדרי רשעים הריני עלי
והיימנו הריני בניירות עלי בקרן הימנו
כשבעה הריני (ב) נזירות דלמא הריני
תעניתא קאמר אמר שמואל (ב) כשהיה
בניור עובר לפניו (עלי בקרן) הימנו
כשבעה דלמא הימנו דאכילנא קאמר
אמר רבא דאמר הימנו שלא אוכל אי
הכי מאי למימרא מהו דתימא הא לא
ממפיק שבעה מפומיה קמ"ל (א) הדין: כנדרי
כשרים לא אמר כלום כנדרותם נדר (ב) וכו':
במאן תנא דשאני ליה בין נדר לנדרה לימא לא
רבי מאיר ולא רבי יהודה דתניא יטוב
אשר לא תדור וגו' טוב מזה ומזה דשאני נדר
כל עיקר דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר טוב
מזה ומזה נדר ומשלם אפילו תימא ר"מ
כי

וְלֹא שָׁאֵן הַכֶּסֶדִים נִשְׁעָנִים
 וְנִפְסִיחֵיהֶם נִשְׁעָנִים לְדָבָר מְזֻזָּה
 הַזֶּה מְמַוְּחָזִים לְקִיּוֹם אֵת הַמֶּלֶךְ
 הַבְּנוֹמָלִם חָזוּ וְזָדָר עָלֵיהֶם
 בְּכָל בְּנוֹיָתָם מִיָּד נָדָר וּמִתְּחִלָּה
 נִרְאָה בְּעֵינֵי דָדָר הַמֶּלֶךְ
 וְזָדָדָה פִּירוּשׁוֹ מִה שֶׁהִלֵּךְ
 לְרִיבִים וּמִשֶּׁה' דָּאֲמָרִין דָּדָר
 בֵּינָם שָׁלֵן הַפִּירוּשׁ וְעָשִׂין
 דָּדָר וְיֹמֶר רִיבֵי וְכִינִי אִשָּׁה
 אֲנִי הַנֶּדֶר שֶׁל מִירוּתָא
 וְיֹמֶר קָרִיב מִיָּד נִדְּבָה וּמִיָּד
 נִשְׁתַּדְּרִים מִיָּד אִין כּוֹסֵם
 שֶׁלֹּמֶה וְלִרְיָה וְאִין בְּנוֹיָתָא
 הֵיכִי דָאֲמָרִין בְּגִמְרָא גְבִי
 וְכִינֵם שִׁמְרֵם כְּסִי: ד' ב'מ'
 וְדֹקֵק ב' קָלָמֶר כְּנֹדֵר רִשְׁמֵי
 דָאֲמָר לְעוֹלָם דָּאֲמָר דְּמִי לֹאֲמֵר
 מִזֹּדֵר כְּסִינִי עוֹבֵד לְפָנֵינוּ מִשְׁמֵר
 אִין אֵל לֹא דָאֲמָר כְּנֹדֵר רִשְׁמֵי
 רִיבֹתָא. וְלֹא נִרְאָה בְּעֵינֵי ד' רִשְׁמֵי
 דָאֲמָר לֵאלֹהֵי מִינֵי נֶקֶט רִשְׁמֵי
 לְעוֹלָם רִשְׁמֵי קָלָמֶר. לְעוֹלָם רִשְׁמֵי
 דְּמִי לֵאלֹהֵי בֵּין זָדָר לְנִדְבָה.
 מִשְׁלֵם לְעֵלְיָא מִחָלָה קָרָא
 דְּמִינֵי לְעֵלְיָא מִינֵי הֵלֵךְ
 לְמִשְׁתַּע ב' הַשָּׁמַל דָּאֲמָר
 דָּדָר וּמִשְׁלֵם. וְדִרְשֵׁי לְהוּ לִקְרָא
 שְׁפִיטָא ה"ק אֵל מִחָלָה כְּסִינִי
 שִׁשְׁעָה הַנֶּדֶר אֵלֶּם כְּשַׁעָה הַזֶּה

אם הירא קרבן כל דהו לנזות וזה
לנזין קומות ונזות נחא בדקאמר
גדליא ועוד מדקאמר כדרי רשעים
ממש איירי בתוספתא: הימנו שבוער
הימנו: הריני בגדיות. כמו אמר מ
חוטא ומיהו קשה דהא אפ"ה נקרא
נקרא חוטא ועוד חידן הר"ר אליעזר
אכל כיון שאומר הריני תפעת וראי
לכך נחא

פ.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד
טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד
כה כו כז כח כט ל לא לב לד
לז לח לט לו לז לט

הגהות הב"ח

(א) נמ' הריני בגזירות
 דלמא: (ב) שם כדדעתם
 נדר בגזיר ובקרבן מאן
 חנא: (ג) רש"י ד"ה אחר
 שמרואל בלאומר כגון:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גב' לא חסיד שטויע
מפומים קמ"ל הדין. מינה
דיין נחמק: [ב] בורין
ד"ה כשהיה וכו' אי לאו
לדאך כדורי רשעים עלי לא
שמע. נחמק מינה עלי
ונ"ב ליל הדין:

תוספות

[illegible]

ול' יד לקרבן היינו דוקא
ח"ל דא"כ היה לו לפרש
לא תדור וקרא בקרבנות
ו תדור בשבועה שלא יאכל
דכל היושב במענית נקרא
ק. יא. סבר שמואל כח"ד
ומפרש ממז או יום אחר
וע יום הוי כדרי רשעים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones